

NOVO MESTO – Danes bodo v sobi predsednika občinske skupščine obravnavali predloge za troje odlokov: o davkih, prispevkih za otroško varstvo in izločitvi denarja iz bivšega investicijskega sklada in kreditnega sklada banke na posebni račun občine.

BREŽICE – Danes bo v knjižnici že napredaj Pustni poročevalec, uradno glasilo pustne vlade.

TREBNJE – Jutri bo ob 19. uri v čast slovenskega kulturnega praznika v osnovni šoli srečanje kulturnih skupin iz trebanjske občine, uro poprej pa se bo začela akademija v prosvetnem domu.

KOČEVJE – V torek so tu razpravljali predstavniki občinskih organizacij SZDL Kočevje, Ribnica in Grosuplje o predvidenih dopolnitvah statuta republiške organizacije SZDL.

KRSKO – Danes popoldne bo delegat na II. konferenci ZKJ Ludvik Golob govoril o sklepih s konference članom ZK in mladinskim vodstvom.

STARA CERKEV – V noči od ponedeljka na torek je bilo spet vloženo v gostilno „Pod lipco“.

BREŽICE – Jutri zvečer se bo v prostorih radia Brežice zbrala 10-članska žirija, ki bo ocenjevala posnetke za sobotni izbor jugoslovanske popevke za veliko nagrado EVROVIZIJE 1972.

SODELOVANJE

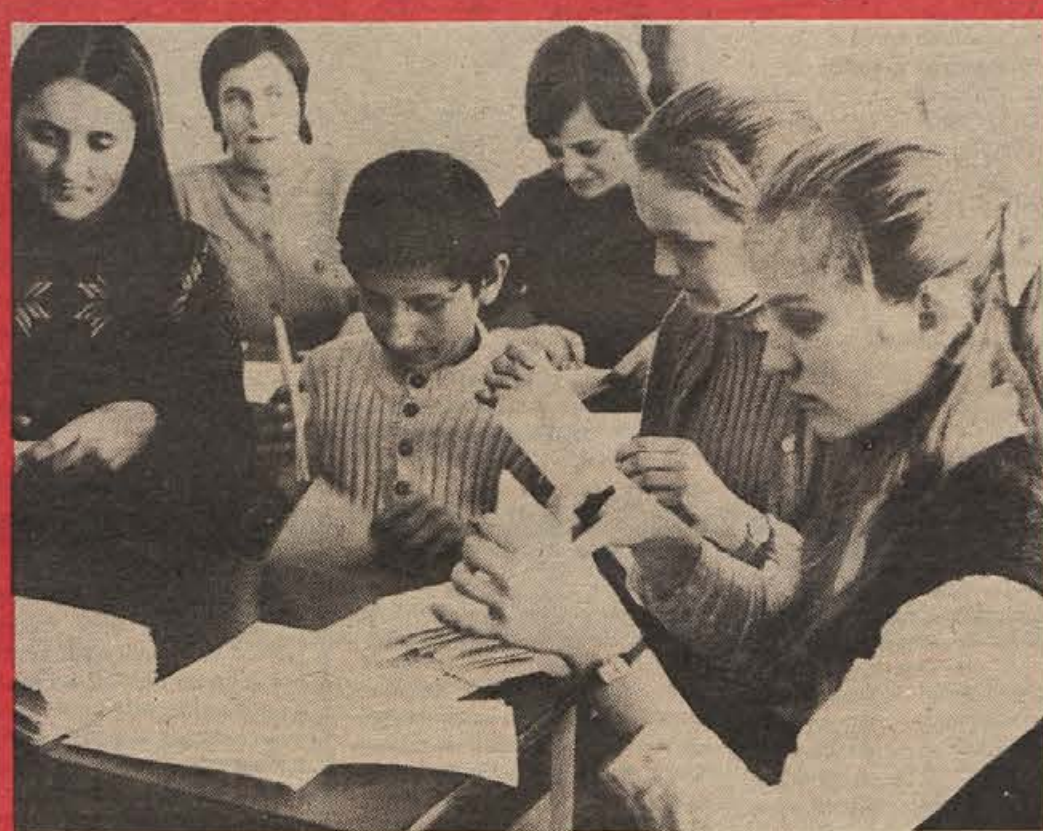
Shod kmetijcev

Kostanjevica: sestanek članov posavskega in novomeškega društva

Koristno in prijetno hkrati, takšno je bilo sobotno srečanje kmetijskih inženirjev in tehnikov v Kostanjevici, ob katerem bi lahko rekli le: škoda, da takih razgovorov ni več. V uvodni besedi je predsednik zveze DKIT in zvezni poslanec dr. Sunčič iz Gospodarske zbornice SRS govoril o bistvenih značilnostih jugoslovanske ekonomike za leto, posebej pa o položaju kmetijstva v njej. Ko je razložil sestavljanje srednjeročnega in akcijskega načrta za kmetijstvo v Sloveniji, je poudaril, kako nujno je tesnejše sodelovanje kmetijskih organizacij, kar doslej na Dolenjskem in Spodnjem Posavju ni bilo vedno. O sestavljanju teh načrtov je nadrobneje seznanil udeležence inž. Slavko Gliha s Kmetijskega inštituta Slovenije, ki sodeluje pri njihovem sestavljanju.

V živahni razpravi, ki je sledila, naj se posebej omenimo vnovič povedano misel, da morajo društva kmetijskih inženirjev in tehnikov ter njihova zveza nasploh imeti večjo vlogo pri oblikovanju zakonov in drugih pomembnih predpisov, kar je seveda odvisno od večje aktivnosti članov nasploh.

M. L.

VSEM PIONIRJEM IN MLADINCEM OSNOVNIH ŠOL JUGOSLAVIJE

Dragi prijatelji!

Letos praznuje naš Tito 80-letnico življenja. Svojo življenjsko pot je posvetil boju za bratstvo in enotnost med narodi Jugoslavije, za mir na svetu in enakopravnost med narodi ter rasami. Kot pogumnega borca za mir in pravičnost ga pozna in ceni ves napredni svet. Malo ljudi pozna zgodovina, ki so začeli kot pastirčki in delavci ter toliko kot on storili za lepše življenje ljudi in narodov ter njihovo medsebojno spoštovanje in razumevanje. Zaradi uspešnega premagovanja najtežjih ovir v svojem življenju je lahko nam mladim svetel vzgled.

Težko se mu bomo oddolžili za vse, kar je storil za nas. Vemo, da bi mu marsikdo od nas za rojstni dan rad stisnil roko, se zahvalil za vse dobro, kar je storil za naše narode in predvsem za nas mlade. Ker je to nemogoče, vas vabimo, da mu pišete pisma, v katerih mu povejte, KAJ VAS JE V NJEGOVEM ŽIVLJENJU OD OTROŠTVA DO OSEMDESETIH LET NAJBOLJ PRETRESLO IN KAJ ČUTITE DO NAJVEČJIH USPEŠNOSTI NJEGOVEGA DELA.

Prosimo vas, da pošljete pisma do 20. III. 1972 na naslov:

Klub OZN Vinica pri Črnomlju
68344 Vinica pri Črnomlju

Vaše prispevke bomo vezali v posebno knjigo in jo v vašem imenu posredovali Titu za njegov visoki jubilej.

Prepričani smo, da bo zanj najprijetnejša čestitka za praznik naša obljuba, da smo tudi mi najmlajši trdno odločeni nadaljevati njegovo delo. S tem bomo počastili tudi 30-letnico pionirske organizacije.

Tovariško vas pozdravljamo

Vinica, dne 6. januarja 1972.

Predsednica kluba:
VIDA ŠPEHAR

Te dni so člani viniškega KLUBA OZN razposlali sovrstnikom po domovini 11.500 pisem. Spet so se lotili velike akcije, tokrat pred letošnjim jubilejem dragega predsednika Tita. Obenem želijo prispevati tudi k bratstvu in sodelovanju med vsemi šolarji jugoslovanskih narodov. (Foto: Ria Bačer)

Za odločujoč vpliv gospodarstva v bankah

Gospodarstvo mora imeti odločilno besedo pri upravljanju s sredstvi, ki predstavljajo državni kapital

Na skakalnici v Kaluderjah pri Sentierneju je bilo v nedeljo zelo živahno, saj je nastopilo 65 skakalcev, kar je rekord za takšne prireditve na Dolenjskem. Več o nedeljskih smučarskih prireditvah berite na športni strani. (Foto: S. Dokl)

OJ, PREDPUSTNI ČAS PRESNETI!

Prvič Dolenjci v barvah

Največji letošnji dolenjski pustni karneval se bo začel v nedeljo ob 14. uri v Mokronogu

Pustna nedelja je pred duri. V Mokronogu, kjer bo največji pustni karneval na Dolenjskem, se vročično pripravljajo na prvo barvno televizijsko oddajo v naši pokrajini, ki si jo bodo obiskovalci lahko ogledali na orjaskem zaslonu v nedeljo popoldne, 13. februarja.

V priložnostnem časopisu „Mokronoska lartarija“, ki ga bodo razpečevali te dni, je na prvi strani objavljen ukaz, ki so ga po posebnem slu poslali iz kabineta predsednika C. Nassenfussa. Prinaša nadroben raspored prireditve, ki se bo začela ob 14. uri v Mokronogu. Po otvoritvi televizijskega oddajnika se bo program začel s pozdravom kralja lartarjev, sledila bo napoved TV sporeda, Cickac po dolenjsko, Poročila iz domačih in tujih logov, Pet minut za boljši jezik, otroški oddaji (dr. Dolittle, Razbojnik), kmetijska od-

daja (sejem na Veseli gori), TV križanka, Dekameron itd.). V ukazu je še več naročil Mokronožanom, med njimi tudi ono, ki se nanaša na čistočo nog, ki so že od pamtveka simbol kraja. Ne pozabimo: Mokronog bo leta 1980 slavil 700-letnico, odkar si je pridobil pravice trga, zato klobuk dol pred njegovo črno nogo, ki krasí trški grb in zastave.

Kaj bi še naprej opisovali, najbolje bo na pustno nedeljo obiskati Mokronog, ki je doslej pokazal, da zna pripraviti ogleda vredne pustne prireditve.

Vaš DL

Lani le snemanje, pa še to le v črno-beli tehniki, letos pa tudi oddajanje in povrh še – v barvah

Tranzitni hlevi v Dobovi

za živino s Hrvaškega – Investitor bo »Gruda«

Ljubljansko podjetje Gruda export-import je zaprosilo občinsko skupščino Brežice za odobritev lokacije v Dobovi, kjer nameravajo zgraditi tranzitne hleve za živino. Stali bodo v neposredni bližini železniške postaje. Kasneje bodo dejavnost razširili in postavili moderne hleve za vzrejo mladih goved za izvoz. V načrtu imajo tudi mešalnico močnih krmil.

Odborniki niso imeli pripomb in so na seji, 3. februarja, menili, da občina ničesar ne tvega, če lokacijo odobri. Za prvo fazo bo Gruda odkupila dva in pol hektarja zemlje, pozneje pa še tri hektarje. Tranzitne hleve bodo začeli graditi spomladi. Če se bo obrat razvijal, kot domnevajo, bodo v Dobovi uredili tudi industrijski tir in zanj izkoristili nasip,

ki je že napravljen. Gruda je pripravljena sodelovati tudi pri napeljavi skozi Dobovo.

J. TEPPEY

Zadnji posnetek generalpodpolkovnika Ljubičića je iz doma JLA v Brežicah, kjer je govoril 31. januarja 1972

V spomin heroju

Generalpodpolkovnik Radoje Ljubičić

Tragična novica, da se je 3. februarja smrtno ponesrečil narodni heroj generalpodpolkovnik letalstva Radoje Ljubičić, je globoko pretresla vse, ki so ga poznali in spoštovali v njem neuklonljivega revolucionarja, sposobnega starešino in dragocenega človeka. Še v ponedeljek, 31. januarja, je bil v Brežicah. V domu JLA je pripadnike cerkljanske garnizije in druge komuniste z letališča seznanil z vsebino 2. konference ZKJ, kjer jih je zastopal kot delegat.

(Nadaljevanje na 16. str.)

Vzhodna Evropa in Balkan sta v območju visokega zračnega pritiska. Frontalni valovi, ki potujejo iznad Atlantika v zahodno Sredozemlje, bodo vplivali na vreme predvsem v zahodni Sloveniji.

Do konca tedna bo oblačno in južno vreme. Prehodno so možne le manjše padavine.

TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA

LJUBLJANA, TOBAČNA ULICA 5

objavlja

prosto delovno mesto

PRODAJALCA

tobačnih izdelkov in galanterije
v Novem mestu

Pogoji:

kvalificirani trgovski delavec z nekajletno prakso.

Prijave pošljite na naslov: Tobačna tovarna, Ljubljana, kadrovsko-socialna služba, Tobačna ul. 5, do 28. februarja 1972.

Razpisna komisija

NOVOMEŠKE OPEKARNE ZALOG

razpisuje

na podlagi 73., 74., 77. in 78. člena statuta vodilni delovni mesti

a) tehničnega vodje

b) računovodje

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da imajo visoko, višjo ali srednjo strokovno izobrazbo gradbenega stroka,
- da imajo najmanj 2 leti delovne prakse v gradbeništvu ali industriji gradbenega materiala, (pod b)
- da imajo visoko, višjo ali srednjo strokovno izobrazbo ekonomske smeri,
- da imajo najmanj 5 let delovne prakse v računovodski stroki.

Prijave s podatki o dosednji zaposlitvi in dokazila o strokovni izobrazbi pošljite v 15 dneh po dnevu objave na naslov: Novomeška opekarna, Zalog. Novo mesto — razpisna komisija.

Kmetijski izobraževalni center Grm — Novo mesto

razpisuje

JAVNO LICITACIJO za prodajo

- TRAKTORJA FERGUSON 35
- MOTORNE KOSILNICE BCS
- IN DRUGEGA KMETIJSKEGA ORODJA

Licitacija bo v ponedeljek, 14. februarja 1972 ob 11. uri na dvorišču Kmetijskega izobraževalnega centra Grm.

Veletrgovina »MERCATOR«, Ljubljana poslovna enota »STANDARD«, Novo mesto

razglašja prosto delovno mesto

PRODAJALCA — PRODAJALKE

živilske stroke
za Potrošniški center v Novem mestu

Pogoj za sprejem: kvalificirani trgovski delavec živilske stroke.

Nastop dela: takoj ali po dogovoru.

Pismene ponudbe pošljite do vključno 18. 2. 1972 splošni službi PE »STANDARD«, Novo mesto, Glavni trg 3.

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE

UPRAVA JAVNE VARNOSTI V CELJU

objavlja

več prostih delovnih mest

PISARNIŠKIH DELAVK IN STROJEPISK

Za pisarniške delavke se zahteva srednja izobrazba, upravno-administrativna ali ekonomska šola, za strojepeške dveletna administrativna šola. Kandidati morajo izpolnjevati poleg drugih tudi pogoje iz 23. člena zakona o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji in 33. člena zakona o notranjih zadevah. Delovna mesta so prosta v Celju, Laškem, Sentjurju in Brezicah.

Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in osebnimi podatki sprejema personalna služba Uprave javne varnosti v Celju, Gregorčičeva 5, do 25. 2. 1972.

Zakaj so me v »Trimu« postavili na cesto

Izključili so me, ker sem se vtikal v stvari, za katere se sicer pravi, da bi jih zaposleni morali vedeti, če hočejo samoupravljati — Zakaj me ne tožijo, če sem res javno govoril o podjetju laži?

Namesto da bi delal in si kot drugi služil vsakdanji kruh, sedim doma s sklepom o izključitvi ter čakam, kako se bo razvijal spor, v katerem sem zaprosil za pomoč pravno službo republiškega sindikata. Čakam, kaj bo z mojo pritožbo. Brez dela sem, ne zato, ker sem slabo delal, ampak ker sem imel predolg jezik. Tako je delavec dejal direktor podjetja Ivan Gole.

Naj začnem od začetka. V trebanjskem podjetju »Trimu« (prej »Kemooprema«) sem se zaposlil jeseni 1969 na delovnem mestu obratovodje. Imam vojaško tehnično akademijo v Zagrebu, diplomu, opravljeno s prav dobrimi uspehi. »Trimu« se je, to je znano, v zadnjih dveh letih naglo razvijal, vse to pa so spremljale mnoge težave, ki smo jih mi v neposredni proizvodnji še posebej občutili. V letu 1971 sem se nekajkrat sprl s pomočnikom direktorja Stanetom Velikonjo, mislim pa, da taki spori, ki nastajajo zaradi neurejenih razmer in različnih mnenj, niso nič posebnega. Med drugim sem vodilne delavce opozarjal, da se obseg uprave in režije v naraščajočem podjetju preveč povečuje v primerjavi s proizvodnim delom.

Ostreje se je zapletlo, ko so delavci prekinili delo, takrat, ko je bil količnik za osebne dohodke pod sto. Prekinili so, ker jim tega ni nihče prej povedal in so bili razočarani zaradi manjših prejemkov. Takrat sem bil tajnik sindikalne podružnice in sem na sestanku, ki je sledil, med drugim zahteval, naj konkretno povedo za vodilne delavce, koliko dnevnic in kilometrine je prejel kdo izmed njih. Dobil sem le neki splošen odgovor, konkretnega pa nikoli. Odnehal sem. Vodilni so me obdolžili, da sem ščuval delavce, naj izrečejo nezaupnico vodstvu, kar pa ni res in mi ne more nihče dokazati. Dobil sem namig, naj bom v prihodnje tihi, naj se solidariziram z vo-

Odgovor na članek »V gostilni zaman čakali na matičarja«

Tov. Jernej ČAMPA z Brega pri Ribnici je v Dolenjskem listu dne 3. 2. 1972 javno izrazil svoje nezadovoljstvo, ker je bila njegova zakonska zveza sklenjena v Trebnjem dne 8. 2. 1972 nekoliko pozneje, kot je bila prijavljena.

Na enako pismo tov. ČAMPE smo že odgovorili v časopisu »Delo« dne 1. 2. 1972. Zato stvari ne bomo v celoti ponavljali. Zaradi pravilne informiranosti javnosti pa želimo poudariti samo to, da je bil v tem primeru pooblaščen za sklenitev zakonske zveze odbornik z Mirne, ki je pa na svojo odborniško dolžnost, ki mu jo je naložila občinska skupščina, pozabil. Matičar pa je bil na svojem mestu že pred dogovorjeno uro, kljub temu da je imel dopust.

Oddelek za skupne in družbene službe SOB Trebnje

Še o članku: »Gospod ostane gospod«

Tudi sam sem že večkrat razmišljal o podobnih problemih, kot jih navaja tov. Simončič v 3. številki »Dolenjske«, in se z njim popolnoma strinjam. K temu želim dodati še sam nekaj besed, čeprav vem, da bo vse to ostalo pri odgovornih — glas vpričo tega v puščavi.

V družbi smo že večkrat govorili o velikih razlikah pri odmeri pokojnin, ki jih občutimo posebno invalidski upokojenci, ki smo se morali ne po svoji krivdi predčasno upokojiti. Za družbo smo dali vse svoje zdrave moči in mlada leta. Sedaj smo izčrpani, nezmožni za vsako delo. Nagrada za to pa je nekaj ubogih par, tako da je za smrt preveč, za življenje pa premalo.

Sam sem invalidski upokojenec I. kategorije. Na sistemiziranem mestu sem delal 31 let. Delo je bilo zelo odgovorno in zahtevno, zanj je bil potreben strokovni izpit, vsakoletni izpit in dvakrat v mesecu se obvezno redno šolanje. Delo je bilo razdeljeno na tri izmene in v turnusu 12 do 24, večkrat pa še po osten turnus 12 do 36 ur. Ker je znano, da so na pošti in železnici slabi osebni dohodki, je bila temu primerna tudi odmera invalidske pokojnine. Včasih se je odmerjala pokojnina po kvalifikaciji (kjer se je upoštevala tudi odgovornost dela),

dilnimi, češ da bo to zame dobro.

Naslednji spor je bil, ko so hoteli delavcem odvzeti 2000 delovnih ur presega. Ker vem, da so bili do tega plačila upravičeni, sem se odločil postaviti po robu. Še isti dan so sklicali sestanek ter delavcem obljubili in kasneje tudi izplačali te ure, jaz pa sem dobil opomin, ker se nisem udeležil sestanka in ker sem »demonstrativno« zapustil tovarno.

Bili so še nekateri drugi manjši nesporazumi, ker imam vedno navado odkrito vsakomur povedati, kar mislim, in ker »prasiču ne znam reči pusek, ampak rečem svinja«, kot me je podučil eden izmed vodilnih sodelavcev. Nesoglasje je na primer nastalo tudi takrat, ko sem ugotavljal na sestanku kolegija, da so delavci v proizvodnji skoraj vedno kaznovani z odbijanjem variabilnega dela, zaposleni v upravi pa nikoli.

Po dobrem letu zaposlitve sem prvič videl pravilnik o medsebojnih delovnih razmerjih in opazil, da imam v njem le točke za srednješolsko izobrazbo, čeprav sem končal visoko šolo. Potrđil sem se celo na republiški sekretariat za šolstvo, kjer so mi seveda potrđili, da ima vojaška akademija rang visoke šole. V podjetju sem se pritožil, vendar mi niso ugodili niti odgovorili.

Ker bi se me očitno radi znebili, zame in za mojo družino, ki živi v zasilnih nemogočih razmerah, tudi ni bilo stanovanja, čeprav sem zanj dolgo prosil. Obljubljeno mi je bilo že v letu 1970, pa ga še vedno nimam. V tem času pa so razdelili posojila tudi takim vodilnim delavcem, ki si hiš sploh ne gradijo v Trebnju ali okolici, kar pomeni, da nameravajo iz podjetja. Po zvezi so v tem času dodelili tudi stanovanje tehniku Rastku Zajcu, sinu poslanca Ludvika Zajca, njegovo ženo pa vsilili — s posredovanjem občine — v zaposlitev zdravstvenemu domu Trebnje, o čemer bi lahko kaj več povedali tamkajšnji zdravstveni delavci.

Sodu je izbilo dno moje govorjenje v gostilni Deu v Mokronogu po pogrebu 30. decembra lani. Tam smo se ob litru razgovorili in na glas sem govoril o nepravilnostih v našem podjetju. Takoj po novem letu so sklicali kolegij, na katerem me

je direktor napadel, zakaj sem to govoril, ter zahteval od članov, naj se izrečejo.

»Ali daj ti odpoved ali ti jo bom dal pa jaz,« mi je še dejal. Odgovoril sem, da jaz odpovedi ne bom dal, in prosil, če lahko grem s sestanka. Potem so stopili vkup, bil je to četrtek, in sklenili, naj v ponedeljek, 10. januarja, zadevo obravnava disciplinska komisija.

Ker je bil vmes le še petek kot delovni dan in ker bi želel dobiti zagovornika, sem pismeno zaprosil, naj obravnavo odloži, toda niso mi ustregli. V ponedeljek je komisija sklenila, da sem izključen iz delovnega kolektiva, torej brez odpovednega roka, v katerem bi si človek lahko poiskal drugo zaposlitev.

V obrazložitvi tega sklepa so v prvi točki navedli, da sem na javnem mestu govoril neprimerne besede in kritiziral vodstvo podjetja. Temu so dodali

Ljudski časnik vest socializma!

KAREL KOSTEVC

Trebnje 26

SAMOUPRAVLJANJE

Kje je in kje ga ni?

Osnovne organizacije ZK so šele pretekli teden dobile nalogo, naj preučijo samoupravne odnose v svojih kolektivih

21. seja predsedstva ZKJ je prinesla vsestransko stiznitev po mačku, ki ni trajal samo napetih nekaj mesecev preteklega leta, ampak je imel korenine razraščene tja do reformnih dni leta 1965. Marsikomu, ki so ga boleli vsakodnevni »odkloni«, se je odvalil kamen od srca, čeprav že zdaleč ni povrnjena tista vera v resnost in doslednost ukrepov, nad čemer so bili naši ljudje že nekajkrat razočarani.

Zanimivo je torej predvsem, kako se lotevamo povzročiteljev našega družbenega »nesporazuma«. Sovitizma in nacionalizma z meščansko hrbtnico na Dolenjskem namreč ni tako lahko izbežati iz brloga, še težje pa bi mu bilo dokazati njegovo razredno poreklo. Zato smo pohiteli z bolj otipljivimi primeri neupravičenega bogatenja in utajevalci davkov; da pa ne bi bilo vse skupaj videti kot »lov na čarovnice«, je bilo treba prizadevanja ovrednotiti še s splošno politično oceno, ki temelji zlasti na pomanjkljivem samoupravljanju v največjih dolenjskih podjetjih.

Ta ocena pa, vsaj po poročilih s sej novomeškega občinskega komiteja ZK, ne daje vtisa, da so prijemi dovolj temeljiti in podkrepjeni. Vzemirja namreč ugotovitev o slabo razvitem samoupravljanju v KRKI in IMV ter o napakah v NOVOLESU in Cestnem podjetju. V teh štirih podjetjih je približno polovica vseh zaposlenih v novomeški občini. In ker se nikoli nisem bral o nobenem našem podjetju, ki bi imelo vzorno razvito samoupravljanje, se vprašam: kako pa potem upravljajo v ostalih podjetjih, ki zaposlujejo drugo polovico delav-

Mislím, da že na podlagi novomeških kavarniških razprav ni težko reči, kako je samoupravljanje v navedenih in še nekaterih drugih podjetjih slabo razvito. Manj jih je, ki bi znali povedati, zakaj! V vseh teh podjetjih namreč obstajajo tovarniške organizacije ZK, nikoli pa nisem bral niti slišal, da bi vodstva podjetij onemogočala politično delo občinskemu komiteju ali pa svoji osnovni organizaciji. Zato si zdaj nisem čisto na jasnem, kdo je pravzaprav kriv za razmere, kakršne so.

Mislím, da niti ne bi smeli poimensko pokazati na »krivce« v posameznih podjetjih, to bi bil res lov na čarovnice; prepričan pa sem, da je splošna ocena, ki naj bi zadovoljila potrebe političnega trenutka, prav tako škodljiva. Bralci omenjenih poročil si namreč nehotе ustvarjajo mnenje o krivcih v teh podjetjih po svojih predstavah in potrebah. Da pa so te ocene zgrešene, se lahko prepričamo že na osnovi »kavarniških razprav«, ker bolj izčrpnih raziskav na žalost še nimamo. Tako je krog zaključen. Tisti, ki so hoteli tako oceno, jo zdaj lahko dokažejo tudi s člankom v časopisu!

Ni namen tega pisanja kritizirati stari način političnega dela v naših razmerah; hočem samo opozoriti, da po vršna ocena za nas tako usodnega političnega prizadevanja, kot je samoupravljanje, ne more pomagati do najboljše rešitve. Zato upam, da zdaj ne bodo nastopili brambovci kampanjske zanesenosti, prav pa bi bilo, da se v odkriti in podkrepjeni razpravi oglašijo vsi tisti, ki so kakorkoli prizadeti v našem današnjem in jutrišnjem političnem življenju.

M. MOŠKON

Podoba »nekega« Milana

Napisati portret tedna o pomembnem politiku, znanem gledališkem igralcu, glasbenem mojstru, kratka portret človeka, ki nam je znan z govorniškega odra, ekrana ali gledaliških desk, novinarsko ni najtežji posel. Vsakogar zanima, kaj je tak človek zasebno, vsaka nadrobno, vse, kar se ti po-

sreči izbrskati, je zanimivo, pritegne človeško radovednost, nam vsem skupno lastnost.

Kako pa naj predstavimo »navadnega« človeka, širši javnosti neznanega Milana Levstika, rudarskega tehnika iz Krmelja. Nič neobičajnega ni z njegovo življenjsko, ne njegovo delovno mesto, vodje priprave dela v Metalni. On je, bi rekli, v vsem – naše poprečje. Celotno z dvema otrokoma. Tudi po napačnosti je popravljen Dolenjec. Ne preveč zgovoren, prej redkobeseden. Tehta besede, kar kaže na moštost, na voljo do dela – brez veliko govorjenja.

Milan je običajen človek in bi bil za novinarsko pisarje pravzaprav nezanimiv, če ne bi tako odgovorno, predano, z gledno opravljal družbenih funkcij, tistih najmanj hvaljenih. Tri leta je »mali župan« v Krmelju in v tem času si je pridobil toliko priznanja, da v sevniki občini pokažejo nanj, če vprašate za najbolj prizadevne.

Za vsako žarnico, ki pregori, vsak kanal, ki ne more

goltati vode, se ljudje obračajo k Milanu, kot da bi bil električar, ali instalater – ne pa predsednik krajevne skupnosti. Častna funkcija, bi dejal, biti na čelu samoupravne skupnosti in voditi delo drugih. Toda poznamo tisto pesem, ki pravi: če ne greš sam prvi, ti drugi ne sledijo. V Krmelju, pa tudi drugod, se najdejo »polenariji«, ljudje, ki bolj ovirajo kot pomagajo. Neznani tudi niso taki, ki vidijo le sebe, kritizirajo na cesti in v lokalu, ko pa je sestanek, na katerem naj bi povedali, kaj mislijo in kjer bi mogli sprejeti tudi obveznosti, jih ni.

Milan ima preprosto odgovor na vprašanje, zakaj se žene s štirimi milijoni občinske pomoči (v letu 1971, prej pa še mnogo manj), pri urejanju tolikih komunalnih in drugih problemov Krmelja, drugega največjega kraja v sevniki občini. »Če vidim uspeh, ne mislim za nazaj, na trud, ki je bil vložen, misliti je treba za naprej. Zdaj je na vrsti naš vodovod. Skupaj s člani sveta krajevne skupnosti, odbora krajevne organizacije SZDL in občani se bomo zavzeli, da bo do volje vode za vse. Krmelj se veča nagelje kot drugi kraji. Do leta 1951 je bilo zgrajenih 36 stavb, od takrat pa že 60. Vodovodno omrežje je zastarelo, pušča na več koncih, ne dohaja več potreb...«

Ko to pripoveduje, se razgovori. Gre za prijemljive stvari, pomembne za vsakdanjost. Milana cenijo, izvolili so ga v občinski zbor, v gospodarski zbor in centralni delavski svet Metalne Maribor, v komisije SZDL, TIS, SLO. Same funkcije, ki ne prinašajo denarja, terjajo pa veliko časa, ki ga znajo drugi koristneje obrniti sebi v prid.

Žal, vse manj je Milanov. M. LEGAN

UKRADEL BUTAN

Čez nedeljo je neznan tat ukradel s finišerja novomeškega Čestnega podjetja v Bučni vasi jeklenko butana. Za tatom poizvedujejo. Mar bi brez butana ostal brez nedeljskega kosila?

SMRT DOMA

V ponedeljek so našli doma mrtvega Janeza Ljubiča, 34 let, iz Trebnjega. Storil je samomor.

SPRETEŽ ŽEPAR

Na novomeško postajo milice sta prišla 7. februarja okrog 12. ure Feliks Uršič iz Trebnja vasi in nekaj minut pozneje še Franc Bedene iz Smihela pri Žužemberku. Na avtobusni postaji sta bila okradena. Žepar je izkoristil gnečo na postaji in ukradel iz hlačnega žepa Uršiču denarnico s

120 dinarji, Bedenetu pa denarnico, v kateri je imel 200 dinarjev. Žeparja še niso prijeli.

Kdo je streljal?

Dva volčjaka sta se prejšnji četrtek na Tratah v Zabji vasi pognala na obstreljenega srnjaka in ga raztrgala. To se je zgodilo nedaleč od hiš pri gozdu, toda preden so prišli vaščani, sta psa hudo ranjenega srnjaka umorila. Lovci so ugotovili, da je bil srnjak ustreljen z malokalibrsko puško. Kdo je streljal, še ni znano. Franc Avsec, lovski funkcionar, je v torek povedal, da dogodka še niso prijavili milici. Pristavil pa je, da je po pripovedovanju ljudi počil strel z Drečeto potjo in od tam naj bi se bila za ranjeno živaljo pognala tudi psa. Ljudje so ogorčeni, prav tako novomeški lovci, ker se ni zgodilo prvič, da je črna roka posegla v naravo.

N. Kavčič, Krese in Žokalj v Brežicah

V ponedeljek dopoldne so se mudili v Brežicah generalni direktor Ljubljanske banke Niko Kavčič, predsednik slovenske gospodarske zbornice Leopold Krese in poslanec gospodarskega zbora skupščine SRS Lojze Žokalj. Zanimalo jih je, kaj se je v brežiškem gospodarstvu premaknilo po lanskem obisku Nika Kavčiča, kaj od napovedanih programov se uresničuje. Gostje so si ogledali tovarno pohištva, ki ji je pomagala na noge Ljubljanska banka.

Novomeški landrover

Novomeška Industrija motornih vozil bo v popolnosti prevzela tudi konsignacijske posle angleške firme BLMC. Tako lahko pričakujemo, da bodo iz konsignacije te novomeške tovarne še pred uradnim začetkom pomladi začeli prodajati večino avtomobilov te firme. Torej smemo pričakovati tudi novomeško prodajo terenskih vozil, znanih pod imenom landrover, ranchrover in drugih. Kot prvi naj bi na naš trg prišli landroverji.

majavo priklonil: »Smem prositi za ples? Menda ne boste sedeli sami! Danes je vaš dan, zabavajte se! Čutim za svojo dolžnost spraviti vaju v dobro voljo. Kaj bi z zagrenjenostjo, ko pa je 8. marec samo enkrat v letu!«

»Plesala ne bom,« ga je zavrnila Irena. »Če hočeš, sedi k nama. Se bomo kaj pomenili.«

Nerad se je sindikalni vdal. Segel je po kozarcu, ga izpraznil na dušek, potem pa obsedel kot izpodrežana veja. Poslušal ju je, sprva oporekal, zagovarjal podjetje in trdil, da so ženske preveč zahtevne. Po tretjem eks pozirku pa sta mu glava in volja klonili.

»Saj je res...« je izdaval potih. »Kaj bi flancali! Ko

je lani zbolela naša Mojca in žena ni dobila bolniške, je prosila upravnika ustanove, če lahko vsaj en dan ostane doma. Otrok je imel 39 stopinj temperature. Vse ji je prerekel! Da je z ženskami križ, da ima z njimi same te-

žave in da bi bilo bolje, če bi vse ostale doma pri štedilniku.«

Nekaj trenutkov so molče obsedeli, potem je sindikalni s težavo stopil na noge. »Dovolen grem. Dovolj mi je take zabave.«

Vsi trije so se komaj prerinili med plesočimi pari iz dvorane. Videli so še, kako so edino članico delavskega sveta dvignili na ramena in ji klicali: »Hura! Hura za našo predstavnico! Vse za naše žene!« RIA BACER

Tudi Zaječar in Lipik

Tri propadle steklarne zaradi neuporabne opreme

Med ponesrečene investicije v slovenski industriji štejemo v zadnjih letih poleg EKK Velenja še tudi novomeško tovarno ravnega stekla, ki je prišla leta 1968 po treh letih obratovanja v stečaj, pri čemer so tovarniške objekte prodali na dražbi. Nekaj let pozneje so dve povsem enaki tovarni zgradili v Lipiku na Hrvaškem in nazadnje v Zaječaru v Srbiji, vse tri z enako zmogljivostjo 4 milijone kvadratnih metrov letno in strojno opremo iz Poljske.

Ob polomu novomeške tovarne so del krivde prisodili nestrokovnemu tehničnemu vodstvu. Enaka usoda je zdaj namenjena tovarnam v Lipiku in Zaječaru, kjer so tehnično vodstvo prepustili izkušenim strokovnjakom iz velike tovarne ravnega stekla v Pančevu. Izkazalo pa se je, da je neuspehu kriva zgrešena tehnologija oziroma oprema z licen-

co dobaviteljev iz Poljske. Ta oprema je bila našim investitorjem vsiljena od takratnih zveznih planskih organov. Kaj bodo zdaj napravili s tovarno v Lipiku še ni znano. Iz Zaječara pa poročajo, da je vodstvo zaječarskega kombinata nekovin, ki mu pripada tovarna ravnega stekla, odredilo po dveh letih obratovanja steklarne ustavitve dela. Delavski svet kombinata, ki zaposluje 2200 delavcev, se je odločil za ta radikalni ukrep zaradi velikih izgub tovarne ravnega stekla, ki so samo za lansko leto dosegle 4,5 milijona din, skupaj z nekritimi anuitetami pa 11 milijonov. Okrog 400 delavcev steklarne bo v prihodnjih šestih mesecih prejelo osebne dohodke v višini štartnih osnov. V tem času bodo skušali sanirati proizvodni postopek. Verjetno pa bodo tovarno rekonstruirali in preuredili za proizvodnjo porcelana, predvsem porcelanskih krožnikov za potrebe gostinstva. (Po DELU)

Avtobusna nočna vožnja

Iz Ribnice so nepridipravi odpeljali avtobus do šmihelskega pokopališča v Novem mestu

Debelo je pogledal 3. februarja zjutraj šofer ljubljanskega podjetja SAP Rudolf Starec, ko je v Ribnici opazil, da njegovega avtobusa LJ 959-78 ni tam, kjer ga je pustil, ko je šel spat.

Pol ure po polnoči je namreč

avtobus, ne da bi prižgal luči, odpeljal na nočno vožnjo, ki se je končala pri šmihelskem pokopališču v Novem mestu. Miličniki so ga opazili, v Kočevju so ga skušali dobiti v zasedo. Skupna v avtobusu pa je bila pripravljena na tak razplet dogodkov, zato se je peljala skozi Zelce, potem ko je skozi Kočevje odbrzela po stranskih ulicah. Ko so se pritihovali na cesto Kočevje – Novo mesto, sledi v snegu dobro kažejo, kako so rezali ovinke in kako so zapeljali celo proti Hinjam. Ob petih zjutraj je avtobus že stal pred šmihelskim pokopališčem. Kdo ve, če bi se tam tudi ustavil, ko bi mu ne bila počila jermenica, pa je motor »zakuhal«.

Miličniki so ugotovili, da je avtobus poškodovan in odrnjen, nepridipravi pa so virli iz avtobusa na pokopališče vso umazano blazino, čeprav je bila tedaj, ko je šofer zaklenil avtobus, čista in zavita v oedejo.

Po sledih, ki so jih pustili ljubitelji prepovedane nočne avtobusne vožnje, so miličniki osumili, da sta bila za krimlom avtobusa Dragoslav Petrovič in Stefan Jug. Vkracalo se je 9. potnikov, dva sta izstopila v Kočevju. Iz Novega mesta je eden nadaljeval pot proti Beogradu, drugi pa so se z avtobusom Niš-ekspresa na redni progi vrnili do Skofljice, od tam pa so šli nazaj v Ribnico.

J. SPLICAL

NEDELJO ODPRTO

SAMOPOSTREŽBA pri mostu
MARKET v Brslinu

DOLENJKA

V spomin heroj

Generalpodpolkovnik
Radoje Ljubičić

(Nadaljevanje s 1. str.)

Iz Brežje je poletel v Polj z nalogo. Usodnega dne se je iz Spomenika namenil v Mostar, kjer je prav tamenaraval govoriti o konferenci. Likopter pa se je pet minut po vzletu zrušil v morje. General Ljubičić pilot Sreten Janić sta splavala iz ga, preden se je potopil. Našli so ribiči in ju pripeljali na kopno. Hanik Miodrag Lentić pa se ni mogel rešiti.

Rešena ponesrečenca so nato nesli v splitsko bolnišnico, kamor iz Beograda poklicali kirurga dr. Izidorja Papo. Vsi napori za rešitev so bili zaman. Radoje Ljubičić je podlegel hudim notranjim škodbam.

Pokojnik je pogosto zahajal v žice. Pred dobrim desetletjem je tudi živel, ko je bil komandant 1. ske enote v Cerkljah. Rojen je bil 1920. v Biosk, majhni vasi v Utičnem. Izučil se je za peka in rani mladosti okusil vse grenke življenja. Že tedaj je imel izrazit razvit čut za človečnost in pravičnost. To ga je pripeljalo na pot revolucionarnega boja za pravice delavskega razreda.

Z 20 leti je postal član Komunistične partije. V najusodnejših dneh boja jugoslovanskih narodov za socialno in nacionalno osvoboditev mu je partija zaupala odločne vojaške in politične naloge. Koval se je z izredno hrabrostjo, zato je bil med borci nadvse priljubljen. Velik pogum je pokazal kot komisar III. učiške čete, kot komisar bataljona I. proletarske brigade kot komisar III. krajiške brigade. Z zadnje leto pred osvoboditvijo namestnik komisarja 22. divizije.

Odgovorne naloge je prevzemal tudi po vojni. Bil je pogost pilot, nosilec številnih vojni in narodskih odlikovanj. Leta 1956 ga je proglasil za narodnega heroja. Med pripadniki garnizije v Cerkljah je imel številne prijatelje in simpatizante, zato je tragična novica o govi smrti toliko bolj žalostna in jeknila med njimi. Slava mu!

Prešeren in Zbašnik

V torek, 8. februarja, je bila na Prešernova proslava za ribniško občino v Dolenji vasi. Posvečeni bili le Prešernu, ampak tudi četu Zbašniku (1897-1918), mlademu pesniku iz Dolenje vasi, ki je padel v prvi svetovni vojni. V Ribnici je bila na šoli »Dr. Franceta Prešerna« le proslava za šolarje, ki izkušnje prejšnjih let pokazale, odrasli za take in podobne predstave ne kažejo dovolj zanimanja.

Prešernov dan NOVOTEKSU

V počastitev slovenskega kulturnega praznika so v torek popoldne Novoteksu odprli razstavo del mladencev lanske slikarske kolonije »Mlini ob Krki«, ki jo je financirala novomeška delovna organizacija. Po otvoritvi sta nastopila Dolenjski oktet in recitatorska skupina Novoteksovega mladinskega aktivna. Ta dan izdal tudi prvo številko »Mladega glasila«. Mladim tekstilcem bo izhajal po potrebi in bo priložen delu in življenju mladim delavcem in proizvajalcem – tekstilcem. Prva številka je posvečena Prešernu dnevu. Med torkovo proslavo so podelili tudi jubilejne znamenke Zveze komunistov.